

totalitat del principal dels crèdits concedits a la Seguretat Social en els anys 1990 i 1991, atenent el valor actual que tingui el deute pendent dels crèdits en el moment del seu pagament. Queda sense efecte el calendari d'amortització que preveu la disposició transitòria sisena de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1995, atès que amb aquest pagament ha quedat cancel·lat tot el deute.

Dos. La modificació pressupostària per la qual s'habilitin els crèdits per al reemborsament de la totalitat del principal a què es refereix l'apartat anterior no computa quant als límits percentuals que estableix l'article 57.2 de la Llei general pressupostària a l'efecte de determinar la competència per acordar posteriors suplements de crèdit o crèdits extraordinaris en el pressupost de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei té el caràcter de bases de l'activitat econòmica i de bases del règim jurídic de les administracions públiques, d'acord, respectivament, amb el que disposa l'article 149.1.13a i 18a de la Constitució.

Disposició final segona. *Incorporació de Dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2006/111/CE de la Comissió, de 16 de novembre de 2006, relativa a la transparència de les relacions financeres entre els estats membres i les empreses públiques, així com la transparència financera de determinades empreses.

Disposició final tercera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

S'habilita el Govern per dictar les disposicions necessàries per al desenvolupament i l'execució del que disposa aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

No obstant això, el contingut del capítol III és obligatori per als exercicis anuals que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 3 d'abril de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

Aquest annex conté la relació d'empreses les activitats de les quals corresponen a la secció D, concretament, de la subsecció DA fins a, i inclusivament, la subsecció DN de la nomenclatura estadística d'activitats econòmiques en la Comunitat Europea (rev. 1).

1. Indústries de l'alimentació, begudes i tabac.
2. Indústria tèxtil i de la confecció.
3. Indústria del cuir i del calçat.
4. Indústria de la fusta i del suro.
5. Indústria del paper, edició, arts gràfiques i reproducció de suports gravats.

6. Coqueries, refinació de petroli i tractament de combustibles nuclears.

7. Indústria química.

8. Indústria de la transformació del cautxú i matèries plàstiques.

9. Indústria d'altres productes minerals no metàl·lics.

10. Metal·lúrgia i fabricació de productes metàl·lics.

11. Indústria de la construcció de maquinària i equip mecànic.

12. Indústria de material i equip elèctric, electrònic i òptic.

13. Fabricació de material de transport.

14. Indústries manufactureres diverses.

7108 LLEI 5/2007, de 3 d'abril, de la Xarxa de Parcs Nacionals. («BOE» 81, de 4-4-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquesta Llei té per objecte establir el règim jurídic bàsic de la Xarxa de Parcs Nacionals, els objectius de la qual es declaren d'interès general de l'Estat, en el marc del que disposen els articles 45 i 149.1.23 de la Constitució.

La Xarxa de Parcs Nacionals es defineix com un sistema dirigit a integrar la mostra més representativa del conjunt de sistemes naturals espanyols que doni lloc a un tot que ha de ser la síntesi del millor patrimoni natural espanyol, per al seu llegat en el millor estat de conservació possible a les generacions venidores. Els elements bàsics de la Xarxa són els espais declarats parcs nacionals, seleccionats perquè són representants significatius dels ecosistemes característics d'allò més valuós del patrimoni natural espanyol, per la qual cosa la seva conservació mereix atenció prioritària i ha de ser declarada d'interès general de l'Estat.

Els parcs nacionals han de destacar pel seu alt valor ecològic i cultural, per la bellesa dels seus paisatges, o per la singularitat de la seva flora, de la seva fauna, de la seva geologia o de les seves formacions geomorfològiques, de manera que es puguin considerar bons representants del o dels sistemes naturals corresponents.

La declaració d'un nou parc nacional té com a objectiu primordial ajudar a completar la representativitat dels sistemes naturals en el conjunt de la Xarxa, cosa que obliga, prèviament a la declaració d'un nou parc nacional, a avaluar el grau en què el territori proposat com a tal representa realment de forma significativa el sistema natural i els valors que s'han d'integrar a la Xarxa. Per a això s'exigeix que l'espai proposat sigui altament representatiu quant a la tipologia d'espècies i característiques naturals d'algun o alguns dels sistemes naturals espanyols que s'especifiquen a l'annex d'aquesta Llei, i que compti amb una proporció significativa de les espècies i comunitats que en són representatives, o d'aquelles més amenaçades a Espanya, així com la capacitat territorial i ecològica per garantir a aquestes espècies i comunitats un estat de conservació favorable. Per fer viable aquests processos s'estableixen un seguit d'exigències, com que tingui una superfície contínua i no fragmentada suficient ocupada per formacions naturals, o que no pugui haver-hi

sòl urbanitzat ni susceptible de transformació urbanística, amb l'objectiu que sigui viable la seva evolució natural, sense o amb escassa intervenció humana.

L'interès general de l'Estat en el fet que la Xarxa constitueixi una mostra completa dels principals sistemes naturals espanyols que es pugui llegar a les generacions venidores exigeix que en la iniciativa per a la declaració es prioritzi la inclusió de sistemes naturals encara no representats. L'esmentada iniciativa correspon a les comunitats autònomes o al Govern de la nació, amb l'acord favorable previ de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes que aportin territori al parc nacional. La declaració d'un parc nacional per a la seva integració a la Xarxa de Parcs Nacionals s'ha de fer per llei de les Corts Generals.

Complementàriament, la naturalesa i les característiques dels objectius perseguits exigeix que la proposta d'un nou parc nacional reuneixi les garanties corresponents de transparència i de participació pública, per la qual cosa s'exigeix que se sotmeti a tràmit d'informació pública per un termini mínim de dos mesos, que s'incorporin a l'expedient les al·legacions presentades, i que el Consell de la Xarxa emeti informe sobre la proposta, abans que el ministre de Medi Ambient l'elevi al Consell de Ministres.

Aquesta proposta, per assegurar-ne l'adequació als objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals, ha d'incloure la denominació del parc, els objectius conservacionistes que són d'interès general de l'Estat per al parc previst, els límits proposats i la caracterització ambiental i socioeconòmica del territori afectat, juntament amb l'anàlisi científica i tècnica demostrativa del compliment dels requisits establerts per als parcs nacionals en la present llei; també ha d'incloure l'avaluació dels usos actuals existents i les conseqüències jurídiques i socioeconòmiques sobre aquests usos de la seva declaració, per tal d'avaluar-ne la viabilitat.

Un cop acceptada la proposta, la llei de declaració del parc nacional n'ha d'incloure els elements, destacant els objectius que el parc ha de cobrir en el conjunt de la Xarxa, juntament amb la particularització del procés transitori que cal seguir al parc per adequar l'espai proposat a les conseqüències jurídiques derivades de la declaració i al compliment de les directrius bàsiques incloses en el Pla director, així com una memòria econòmica amb la previsió de les inversions i dotacions necessàries per assolir els esmentats objectius.

La declaració d'un espai marítim o terrestre com a parc nacional només té sentit si aquest compleix els objectius de representació adequada de sistemes naturals espanyols en el conjunt de la Xarxa. Per això, el manteniment de les característiques que li donen aquest valor és primordial. Addicionalment, no podem oblidar que les característiques naturals presenten una tremenda fragilitat i que la seva modificació és irreversible en la majoria de les ocasions. Això fa que el règim jurídic de protecció establert en les lleis declaratives hagi de tenir un caràcter prevalent enfront de qualsevol altra normativa sectorial i que s'hi hagin de destacar les activitats prohibides perquè no són compatibles amb els objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals, i les mesures i terminis necessaris per eliminar-les, si n'hi ha al parc declarat; o, excepcionalment, si no es poden eliminar, les mesures necessàries per corregir-ne els efectes per fer el territori compatible amb els objectius de la Xarxa.

En el marc de la seva finalitat primordial —garantir, com a llegat per a les generacions futures, la conservació d'una mostra representativa dels principals sistemes naturals espanyols—, la Xarxa ha d'assegurar un marc adequat per a la conservació dels parcs nacionals per la via de la cooperació interadministrativa; aquesta ha de partir, amb caràcter general, de la competència exclusiva de les comunitats autònomes per a la gestió, i ha de faci-

litar el compliment dels objectius de cada parc nacional en el conjunt de la Xarxa, tant en l'àmbit tècnic com social o patrimonial, de manera que s'aconsegueixin sinergies en les accions promogudes en el marc de la Xarxa per les diferents administracions públiques.

Des de la perspectiva de la cooperació institucional, per tal d'assolir els objectius de la Xarxa, el Ministeri de Medi Ambient ha d'establir un programa específic per desenvolupar les actuacions comunes de la Xarxa incloses en el Pla director, que desenvolupi instruments de cooperació interadministrativa voluntària per aconseguir els objectius de cadascun dels parcs nacionals i de la Xarxa en el seu conjunt, col·labori en l'aplicació dels mecanismes que estableixin les respectives lleis declaratives per suprimir els usos declarats amb caràcter bàsic com a incompatibles amb la figura de parc nacional, i promogui l'increment i la consolidació del patrimoni públic a la Xarxa de Parcs Nacionals.

La llei intenta assegurar per a les generacions futures una mostra representativa del principal patrimoni natural espanyol, i declara d'interès general de l'Estat cadascun dels elements (parcs nacionals) que constitueixen la Xarxa, alhora que obliga a assegurar que els valors que n'han justificat la declaració romanguin en el temps. Per això és obligat que s'estableixin mecanismes que permetin avaluar el grau de manteniment o de millora de les condicions exigides per a la declaració de parc nacional i que, en cas extrem, s'asseguri que el reconeixement internacional que té en l'actualitat la Xarxa de Parcs Nacionals no sigui posat en perill per situacions específiques que puguin afectar algun dels parcs en particular. Per això, la llei estableix la necessitat que hi hagi un seguiment i avaluació general del grau de compliment dels objectius de la Xarxa i, en particular, del compliment i grau d'assoliment dels objectius perseguits pels parcs nacionals, inclosa l'aplicació del Pla director en aquests. A aquest efecte s'estableix que, cada tres anys, el Ministeri de Medi Ambient ha d'elaborar un informe de situació de la Xarxa de Parcs Nacionals que s'ha d'eleva al Senat i s'ha de fer públic. Aquest informe ha d'anar acompanyat d'un annex amb la situació a cadascun dels parcs nacionals elaborat per la seva administració gestora.

Com a mesura extrema s'incorpora la pèrdua de la condició de parc nacional dels espais naturals declarats com a tals si s'hi produeix una degradació significativa, mantinguda en el temps, que l'aparti del compliment dels objectius establerts per a aquest a la Xarxa. La pèrdua de la condició de parc nacional d'un territori s'ha d'efectuar per llei de les Corts Generals, amb l'audiència prèvia de l'òrgan que determinin les comunitats autònomes afectades, i amb l'informe favorable del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals. La pèrdua de la condició de parc nacional es pot fonamentar únicament en la pèrdua de representativitat del parc respecte dels objectius perseguits per la Xarxa de Parcs Nacionals, reflectida en la no-adequació, greu i mantinguda, al que estableixen els articles 9 i 13 d'aquesta llei.

No es pot oblidar en aquest sentit el reconeixement internacional aconseguit per als parcs nacionals, que podria perillar si no hi hagués una adequació constant de les seves característiques als seus objectius de qualificació, que mantinguin el seu caràcter modelic en la planificació i gestió, a nivell internacional. En última instància, la falta de representació adequada del conjunt dels sistemes naturals espanyols en un dels parcs sempre es pot solucionar amb la declaració d'un altre espai que reuneixi les condicions adequades per representar els esmentats sistemes naturals afectats per la pèrdua de condició de parc nacional.

En aquest marc, i en consonància amb les sentències del Tribunal Constitucional, aquesta llei se centra en l'establiment dels criteris bàsics per a la salvaguarda i millora de la Xarxa de Parcs Nacionals d'Espanya, partint del fet

que la Xarxa, com a sistema, té una naturalesa i objectius propis i requereix un marc normatiu bàsic i el sistema de relacions necessari per al seu funcionament que facin viable el compliment dels esmentats objectius. Es defineix per a això un model que integra tant les disposicions bàsiques que es recullen en la present Llei com la resta de normativa bàsica general (directrius definides en els continguts declarats constitucionals del vigent Pla director de la Xarxa) aplicables a tots els parcs nacionals.

Les disposicions esmentades afecten tant les mesures de protecció preventiva que ha d'establir la comunitat o comunitats autònomes implicades, que entraran en vigor amb l'adopció de l'acord per l'Assemblea Legislativa de la comunitat autònoma, per evitar actes sobre l'espai proposat que puguin arribar a fer impossible o dificultar de forma important la consecució dels objectius de la declaració, com el fet que, després de la declaració, el sòl inclòs al parc nacional no pot ser objecte de cap tipus de transformació que no es prevegi en el Pla rector d'ús i gestió i en cap cas no pot ser susceptible d'urbanització o edificació, ja que es considera sòl no urbanitzable d'especial protecció.

El Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals ha de definir els objectius estratègics de la Xarxa i les directrius bàsiques generals per a la planificació i la conservació dels parcs nacionals, així com la programació de les actuacions que ha de desenvolupar per assolir-los, tant en matèria de cooperació i col·laboració amb altres administracions o organismes, nacionals o internacionals, com en matèries comunes de la Xarxa, o en la determinació dels projectes d'interès general que poden ser objecte de finançament estatal. Igualment, ha d'incloure les actuacions necessàries per mantenir la imatge i la coherència interna de la Xarxa, el seu seguiment continu i l'avaluació anual del grau de compliment dels objectius establerts.

Cal destacar que, de la mateixa manera que a la resta dels processos que conté aquesta Llei, en l'elaboració i revisió del Pla director s'exigeix un procediment participatiu i obert, i l'obligació de sotmetre'l a avaluació ambiental, com a garantia addicional d'informació i participació pública.

El Ministeri de Medi Ambient és l'encarregat de formular la revisió i d'adaptar a les sentències del Tribunal Constitucional i als continguts de la present Llei el Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals vigent, incloent-hi les directrius i criteris comuns per a la gestió de valors el significat dels quals exigeixi la seva conservació per assegurar la representativitat dels elements dels sistemes naturals espanyols en el conjunt de la Xarxa. La importància d'aquesta conservació fa que fins que no s'aprovi el nou Pla director de la Xarxa, aquesta Llei mantingui la vigència de l'actual, naturalment, en allò que el Tribunal Constitucional hagi declarat constitucional.

A cadascun dels parcs nacionals les administracions competents han d'elaborar i aprovar un pla rector d'ús i gestió, ajustat al Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals, que ha de ser l'instrument bàsic de planificació i en el procediment d'elaboració del qual és preceptiu un procés de participació pública, per assegurar que, abans de la seva aprovació, ha estat sotmès al tràmit d'informació pública i al informe del Patronat i del Consell de la Xarxa.

La Llei manté el Consell de la Xarxa com a òrgan col·legiat de caràcter consultiu, adscrit al Ministeri de Medi Ambient, amb funcions d'informar preceptivament sobre tots els aspectes rellevants en el compliment dels objectius de la Xarxa i dels parcs, així com sobre la seva planificació, criteris de distribució dels recursos financers per a la Xarxa de Parcs Nacionals que es puguin assignar al pressuposts generals de l'Estat, seguiment i avaluació del funcionament de la Xarxa, i proposta de declaració, modificació o, si s'escau, de retirada de la condició de parc nacional.

El Patronat es defineix com l'òrgan de participació de la societat en els parcs nacionals. S'ha de constituir un Patronat a cadascun d'aquests, en el qual han d'estar representades l'Administració General de l'Estat, l'administració de la o les comunitats autònomes que integrin el parc i les administracions locals, així com les institucions, associacions i organitzacions relacionades amb el parc, o els fins de les quals concordin amb els objectius d'aquesta Llei. Els patronats dels parcs nacionals han d'estar adscrits, a efectes administratius, a la comunitat autònoma on estigui situat el parc nacional. En el cas de parcs nacionals situats en diverses comunitats autònomes, han d'estar adscrits en la forma que aquestes acordin. En el cas de parcs nacionals de competència estatal han d'estar adscrits a l'Administració General de l'Estat.

La Xarxa existent i les polítiques espanyoles en matèria de parcs nacionals han de reforçar la imatge i el reconeixement internacional obtinguts, ampliant-ne la projecció exterior i el paper internacional que posseeixen en l'actualitat. Per a això, el Ministeri de Medi Ambient representarà Espanya en les xarxes internacionals equivalents, participant en les seves iniciatives i establint mecanismes de cooperació internacional que permetin la projecció externa de la Xarxa. Així mateix, el Ministeri ha de contribuir a la implicació dels agents socials i a la participació de la societat en la consecució dels objectius de la Xarxa; igualment ha de promoure un millor coneixement científic en matèries relacionades amb els parcs nacionals i una adequada difusió de la informació disponible, així com contribuir, a través de la seva línia de subvencions, a finançar les iniciatives de foment del desenvolupament sostenible que puguin aprovar les administracions competents en les àrees d'influència socioeconòmica dels parcs nacionals.

Els territoris que mereixen la consideració de parcs nacionals són un producte social en el sentit que són el resultat de la interacció històrica de la societat amb el territori, amb formes i intensitats que pateixen una contínua transformació i que, en els temps actuals, s'han desequilibrat en contra del manteniment del patrimoni natural més valorable. En tot cas, el deute amb les generacions precedents recomana que en l'aplicació de l'eliminació d'activitats que posin en perill els objectius de la Xarxa, es doni preferència als acords voluntaris per a l'adquisició dels drets afectats, i que junt amb la delimitació de l'àmbit territorial de la zona perifèrica de protecció, i del seu règim jurídic, i de l'àrea d'influència socioeconòmica del parc, es considerin les mesures específiques que ajudin a promoure un desenvolupament més sostenible en aquests àmbits, que, en tot cas, han de ser compatibles amb l'assoliment dels objectius de la Xarxa. La Xarxa de Parcs Nacionals ha d'assegurar la viabilitat de la coexistència entre els parcs nacionals i el seu entorn, demostrant, amb el desenvolupament de «bones pràctiques», l'aportació que l'existència dels parcs nacionals significa per al desenvolupament sostenible del territori de la seva àrea d'influència. En cas que l'àmbit territorial d'un parc nacional inclogui més del 50% del sòl no urbanitzable d'un terme municipal, excloses d'aquest còmput les superfícies de titularitat autonòmica o estatal, s'exigeix que la llei declarativa incorpori un programa de mesures específiques per promoure el desenvolupament en l'esmentat municipi, i especifiqui el seu finançament.

Des de la perspectiva i objectius assenyalats, en el títol primer es recullen les disposicions generals que afecten la definició de l'objecte de la Llei i els deures de conservació de la Xarxa de Parcs Nacionals pels poders públics, així com la seva obligació de fomentar la col·laboració amb la societat i la participació i informació a aquesta sobre l'assoliment dels objectius perseguits per a la Xarxa i per als parcs nacionals. Igualment es recullen les definicions associades a la Llei i, particularment, la referida a l'àrea d'influència socioeconòmica, la delimita-

ció precisa de la qual es remet a les lleis declaratives de cada parc.

El títol segon es dedica a la regulació de la Xarxa de Parcs Nacionals i n'estableix els objectius, als quals ja s'ha fet referència en paràgrafs anteriors, les funcions associades al Ministeri de Medi Ambient per al compliment d'aquests objectius, l'estructura, composició i objectius del Consell de la Xarxa i la particularització de l'instrument fonamental d'aquesta per assolir els seus objectius —el Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals— les característiques bàsiques del qual ja han estat assenyalades.

El títol tercer se centra en els objectius que han de cobrir els parcs nacionals en el conjunt de la Xarxa, els requisits que han de complir per a la seva declaració o modificació de límits, el procediment de l'esmentada declaració o modificació, els continguts de la proposta de declaració i la tramitació que aquesta ha de seguir, així com les mesures preventives que assegurin el manteniment de les condicions mereixedores de la declaració fins al final de l'aprovació de la llei corresponent. Igualment, es recullen els aspectes que s'han d'incloure a la llei de declaració, els efectes jurídics de l'esmentada declaració en allò que afecta, fonamentalment, la utilitat pública o l'interès social de les actuacions que, per a la consecució dels objectius dels parcs nacionals, hagin d'emprendre les administracions públiques, el dret de treball i retracte, les activitats prohibides perquè no són compatibles amb els objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals, i les mesures i termini necessaris per a la seva eliminació, si n'hi ha existeixen al parc declarat, o, excepcionalment, si no es poden eliminar, les mesures necessàries per a la correcció dels seus efectes. També es recullen les circumstàncies en què es produeix la pèrdua de la condició de parc nacional per a un territori si aquest s'aparta greument i reiteradament dels requisits establerts, així com el procediment corresponent.

Mereixen un capítol a part dins d'aquest títol tercer la gestió dels parcs nacionals, que correspon de manera íntegra a les comunitats autònomes en els territoris de les quals estiguin situats, llevat del cas de parcs nacionals declarats sobre aigües marines sota sobirania o jurisdicció nacional; les disposicions referents als plans rectors d'ús i gestió, que s'han d'aprovar per a tots i cadascun dels parcs nacionals, el contingut mínim dels quals es regula en la present llei; els continguts bàsics dels patrons com a òrgan de participació de la societat en els parcs nacionals, que ha d'informar preceptivament sobre tots els aspectes lligats a la gestió dels parcs, i en el qual han d'estar representades les tres administracions, així com les institucions i associacions els fins de les quals estiguin vinculats al parc nacional i les organitzacions conservacionistes. També formen part d'aquest títol tercer la regulació de les ajudes tècniques, econòmiques i financeres en les àrees d'influència socioeconòmica dels parcs nacionals que poden establir les administracions públiques per promoure el desenvolupament sostenible en les seves àrees d'influència i la regulació del finançament de la gestió de cada parc nacional, del Consell de la Xarxa, així com els instruments de cooperació financera interadministrativa per assegurar el compliment dels objectius d'aquesta llei, i l'aplicació de les directrius bàsiques que s'estableixin en el Pla director.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta llei té per objecte establir el règim jurídic bàsic de la Xarxa de Parcs Nacionals, els objectius de la qual es declaren d'interès general de l'Estat.

Article 2. *Deures dels poders públics.*

Tots els poders públics i, en especial, les administracions públiques, en els seus respectius àmbits competencials, han de vetllar per la conservació de la Xarxa de Parcs Nacionals.

Amb aquest objectiu, han de fomentar la col·laboració amb la societat i la participació d'aquesta en l'assoliment dels objectius de la Xarxa i de cada parc nacional, i han de garantir l'accés a la informació disponible en aquesta matèria, així com la divulgació de les dades que es considerin d'interès públic.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes del que estableix aquesta llei s'entén per:

a) Parcs nacionals: espais naturals d'alt valor ecològic i cultural, poc transformats per l'explotació o activitat humana que, per raó de la bellesa dels seus paisatges, la representativitat dels seus ecosistemes o la singularitat de la seva flora, de la seva fauna, de la seva geologia o de les seves formacions geomorfològiques, posseeixen uns valors ecològics, estètics, culturals, educatius i científics destacats la conservació dels quals mereix una atenció preferent i es declara d'interès general de l'Estat.

b) Zona perifèrica de protecció: és l'espai marítim o terrestre exterior, continu i adjacent a un parc nacional, dotat d'un règim jurídic propi destinat a projectar els valors del parc en el seu entorn i a esmorteir els impactes ecològics o paisatgístics procedents de l'exterior sobre l'interior del parc nacional.

c) Àrea d'influència socioeconòmica d'un parc nacional: territori constituït pels termes municipals que aporten terreny al parc o a la seva zona perifèrica de protecció, així com, excepcionalment, sempre que hi hagi causes objectives que els defineixin, per d'altres directament relacionats, quan es consideri així en les lleis declaratives, en què les administracions públiques han de portar a terme polítiques actives per al seu desenvolupament.

d) Xarxa de Parcs Nacionals: sistema integrat tant pels espais declarats parcs nacionals, que constitueixen la representació més singular i valuosa dels millors espais naturals característics del patrimoni natural espanyol, com pel seu marc normatiu bàsic i el sistema de relacions necessari per al seu funcionament.

e) Sistema natural: conjunt d'elements i processos biològics, geològics i climàtics interdependents que, com a resultat de la lliure evolució sobre un territori, en caracteritzen l'ecologia i el paisatge fins a definir un escenari propi, reconeixible i singularitzable.

TÍTOL II

La Xarxa de Parcs Nacionals

Article 4. *Objectius de la Xarxa.*

En el marc de la seva finalitat primordial de garantir, com a llegat per a les generacions futures, la conservació d'una mostra representativa dels principals sistemes naturals espanyols que s'assenyalen a l'annex d'aquesta llei, els objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals són:

a) Formar un sistema complet i representatiu dels esmentats sistemes naturals.

b) Assegurar un marc adequat per a la conservació dels sistemes naturals, basat en la coordinació i la cooperació interadministrativa.

c) Col·laborar en el compliment dels objectius dels Parcs Nacionals, tant en l'àmbit tècnic com social o patrimonial.

d) Assolir sinergies en les accions promogudes en el marc de la Xarxa per les diferents administracions públiques.

e) Cooperar, a l'àrea d'influència socioeconòmica dels parcs nacionals, en la implantació de models de desenvolupament sostenible que serveixin de referència per al conjunt del territori.

f) Reforçar la imatge exterior i el paper internacional que desenvolupen les polítiques espanyoles en matèria de parcs nacionals, així com les aportacions de les diferents administracions competents.

g) Contribuir a la conscienciació ambiental en la societat, en col·laboració amb les institucions i organitzacions pertinents.

Article 5. *Funcions de l'Administració General de l'Estat.*

1. Per a la consecució dels objectius anteriors, competeixen a l'Administració General de l'Estat les funcions següents:

a) Elaborar el Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals i les seves revisions, incloent-hi les directrius i criteris comuns per gestionar valors la conservació dels quals ha estat declarada d'interès general.

b) Realitzar el seguiment i l'avaluació general de la Xarxa, en particular del compliment i grau d'assoliment dels seus objectius, d'acord amb el procediment establert pel Consell de la Xarxa.

c) Desenvolupar i finançar el programa específic d'actuacions comunes i horitzontals de la Xarxa inclòs en el Pla director.

d) Proposar instruments de cooperació per aconseguir els objectius de cadascun dels parcs nacionals i de la Xarxa en el seu conjunt.

e) Facilitar la comunicació i l'intercanvi d'experiències i investigacions entre el col·lectiu de persones que treballen a la Xarxa.

f) Contribuir a la implicació dels agents socials i a la participació de la societat en la consecució dels objectius de la Xarxa.

g) Promoure l'aplicació dels mecanismes que estableixin les respectives lleis declaratives per suprimir els usos declarats amb caràcter bàsic com a incompatibles amb els objectius de la Xarxa per al Parc Nacional.

h) Promoure, en el marc dels objectius de la Xarxa i preferentment sobre la base d'acords voluntaris, l'increment i la consolidació del patrimoni públic a la Xarxa de Parcs Nacionals.

i) Promoure un millor coneixement científic en matèries relacionades amb la Xarxa de Parcs Nacionals i una adequada difusió de la informació disponible.

j) Contribuir, a través de la seva línia de subvencions, al finançament de les iniciatives de foment del desenvolupament sostenible que puguin aprovar les administracions competents en les àrees d'influència socioeconòmica dels parcs nacionals.

k) Representar Espanya, en el marc de les seves competències, en les xarxes internacionals equivalents, participar en les seves iniciatives, i establir mecanismes de cooperació internacional que permetin la projecció externa de la Xarxa.

2. Cada tres anys el Ministeri de Medi Ambient ha d'elaborar un informe de situació de la Xarxa de Parcs Nacionals que, amb l'informe previ del Consell de la Xarxa, s'ha d'eleva al Senat i fer-se públic. Aquest informe ha d'anar acompanyat d'un annex amb la situació a cadascun dels parcs nacionals elaborat per la seva administració gestora.

Article 6. *El Consell de la Xarxa.*

1. El Consell de la Xarxa és un òrgan col·legiat de caràcter consultiu, adscrit al Ministeri de Medi Ambient.

2. La composició i el funcionament d'aquest òrgan es determinen per reglament, prèvia consulta amb les comunitats autònomes implicades.

3. Formen part del Consell l'Administració General de l'Estat les comunitats autònomes en els territoris de les quals estiguin situats els parcs nacionals, una representació dels municipis inclosos en les àrees d'influència socioeconòmica dels parcs nacionals, els presidents dels patronats, una representació adequada de les associacions els fins de les quals estiguin vinculats a la protecció del medi ambient i de les organitzacions agràries, pesqueres, empresarials i sindicals, així com de les associacions de propietaris de terrenys inclosos en els parcs nacionals.

Poden assistir a les reunions del Consell, amb veu però sense vot, representants de les restants comunitats autònomes que manifestin el seu interès que es declari un parc nacional en el seu territori.

4. Correspon al Consell informar sobre:

a) La proposta de declaració de nous parcs nacionals o de modificació dels que ja hi ha. Aquest informe ha de ser previ a la tramitació legislativa de la proposta.

b) La proposta de revocació de la declaració d'un parc nacional.

c) El Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals, així com les seves revisions.

d) Els projectes de disposicions estatals que afectin de forma directa els parcs nacionals.

e) Els criteris de distribució dels recursos financers que s'assignin en els pressupostos generals de l'Estat per al programa d'actuacions de caràcter comú de la Xarxa de Parcs Nacionals.

f) La memòria anual de la Xarxa de Parcs Nacionals, abans d'eleva-la al Ministeri de Medi Ambient per a la seva aprovació.

g) Els informes triennals de situació de la Xarxa de Parcs Nacionals que el Ministeri de Medi Ambient ha d'eleva al Senat.

h) La proposta de sol·licitud de distincions internacionals per als parcs de la Xarxa de Parcs Nacionals.

i) Els plans rectors d'ús i gestió dels diferents parcs nacionals, abans de la seva aprovació.

j) Totes les altres qüestions d'interès general per a la Xarxa que li siguin requerides.

Article 7. *Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals.*

1. Com a instrument bàsic de coordinació per aconseguir els objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals s'ha d'elaborar un Pla director que ha d'incloure, almenys:

a) Els objectius estratègics de la Xarxa de Parcs Nacionals durant la vigència del Pla director, així com la programació de les actuacions que ha de desenvolupar la Xarxa per assolir-los.

b) Els objectius que s'han d'assolir en matèria de cooperació i col·laboració amb altres administracions o organismes, tant en l'àmbit nacional com internacional.

c) Les actuacions necessàries per mantenir la imatge i la coherència interna de la Xarxa.

d) Les directrius per a la planificació i la conservació dels parcs nacionals.

e) El programa d'actuacions comunes de la Xarxa, i els procediments per al seu seguiment continu i avaluació.

f) La determinació dels projectes d'interès general que poden ser objecte de finançament estatal.

2. El Pla director té una vigència màxima de deu anys. Anualment el Ministeri de Medi Ambient ha d'incor-

porar en la memòria de la Xarxa un informe sobre el seu compliment.

3. El Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals ha de ser elaborat pel Ministeri de Medi Ambient i aprovat per real decret, amb l'informe previ del Consell de la Xarxa. Per elaborar-lo i revisar-lo s'ha de seguir un procediment amb participació pública, en què han de participar, almenys, les comunitats autònomes i els patronats dels parcs nacionals, i que s'ha de sotmetre a avaluació ambiental.

TÍTOL III

Els parcs nacionals

Article 8. *Objectiu dels parcs nacionals.*

La declaració d'un parc nacional té per objecte conservar la integritat dels seus valors naturals, representatius del sistema natural espanyol pels quals ha estat declarat, així com ordenar-ne l'ús i gaudi i fomentar el coneixement dels seus valors sense excloure els qui presenten algun tipus de discapacitat, promoure la conscienciació i l'educació ambiental de la societat, contribuir al foment de la recerca científica, al desenvolupament sostenible de les poblacions i a la conservació dels valors culturals i les formes de vida tradicional compatibles amb la seva conservació.

Article 9. *Requisits dels parcs nacionals.*

1. Els requisits que ha de reunir un espai perquè pugui ser declarat parc nacional són:

a) Ha de ser molt representatiu quant a tipologia d'espècies i característiques naturals d'algun o alguns dels sistemes naturals que s'inclouen en l'annex d'aquesta Llei.

b) Ha de tenir una proporció rellevant de les espècies i comunitats pròpies del sistema natural que pretengui representar a la Xarxa, o d'aquelles més singulars o amenaçades a Espanya, així com capacitat territorial i ecològica per garantir que aquestes espècies i comunitats, amb mides de poblacions ecològicament significatives, puguin mantenir o assolir un estat de conservació favorable.

c) Ha de tenir una superfície contínua i no fragmentada suficient per permetre l'evolució natural sense o amb escassa intervenció humana, de forma que se'n mantinguin les característiques físiques i biològiques, i s'asseguri el funcionament dels processos naturals presents. A aquests efectes, la superfície del parc nacional, llevat de casos degudament justificats, ha de tenir:

Almenys 15.000 hectàrees en parcs nacionals terrestres o maritimoterrestres peninsulars.

Almenys 5.000 hectàrees en parcs nacionals terrestres o maritimoterrestres insulars.

Almenys 20.000 hectàrees en parcs nacionals en aigües marines.

d) La superfície del parc nacional s'ha de caracteritzar per la continuïtat territorial, entesa com a absència de fragmentació de la seva superfície i d'elements d'estrangulament territorial, llevat d'excepcions degudament justificades.

e) Ha d'estar ocupat, en una superfície adequada, per formacions naturals, sense explotacions extractives de caràcter agrícola, forestal, hidràulic o miner, ni elements artificials que alterin significativament l'estètica del paisatge o el funcionament dels ecosistemes.

2. En la superfície proposada per ser inclosa en un parc nacional no pot haver-hi sòl susceptible de transformació urbanística ni sòl urbanitzat.

Article 10. *Declaració de parcs nacionals.*

1. La declaració de parc nacional, basada en l'apreciació de l'interès general de l'Estat en la seva conservació i en la seva aportació a la Xarxa, es fa per llei de les Corts Generals. Aquesta declaració implica la inclusió del parc a la Xarxa de Parcs Nacionals d'Espanya. Tenen prioritat les propostes que impliquin la inclusió de sistemes naturals no representats a la Xarxa.

2. La declaració com a parc nacional d'un espai natural requereix que prèviament hagi estat aprovat un pla d'ordenació dels recursos naturals en què, com a mínim, estigui inclòs l'espai natural esmentat i la seva àrea de protecció.

3. La iniciativa per a la declaració com a parc nacional d'un espai natural correspon a l'òrgan que determini la comunitat autònoma o al Govern de l'Estat. En tot cas, la iniciativa s'ha de formalitzar mitjançant l'aprovació inicial de la proposta per les comunitats autònomes en el territori de les quals estiguin situats.

4. La proposta de declaració ha d'incloure:

a) Els objectius conservacionistes de la Xarxa que hagi de complir el parc.

b) Els límits geogràfics.

c) L'anàlisi científica i tècnica del compliment dels requisits establerts per als parcs nacionals.

d) El diagnòstic ecològic de l'estat de conservació dels sistemes naturals inclòs en la proposta.

e) L'anàlisi socioeconòmica dels municipis afectats i del seu context comarcal o regional.

f) L'avaluació dels efectes de la declaració sobre els usos existents.

g) Els estudis ambientals i socioeconòmics que permetin estimar les conseqüències de la declaració, incloent-hi una anàlisi sobre el grau d'acceptació de la proposta per la població implicada, així com les estimacions sobre la seva repercussió en el pressupost de les administracions públiques afectades.

h) La delimitació de la zona perifèrica de protecció i el seu règim jurídic.

i) La delimitació de l'àrea d'influència socioeconòmica.

j) La identificació de les mesures de protecció preventiva.

5. La proposta, després de la seva aprovació inicial, s'ha de sotmetre a tràmit d'informació pública per un termini mínim de tres mesos, i s'han d'incorporar a l'expedient les al·legacions presentades i les respostes a aquestes.

6. Un cop finalitzat el tràmit anterior, la proposta s'ha de sotmetre a l'Assemblea Legislativa de la comunitat o comunitats autònomes afectades i, després d'obtenir-ne l'acord favorable, s'ha de traslladar al Ministeri de Medi Ambient per sotmetre-la a informe del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals i dels ministeris afectats.

7. L'informe del Consell de la Xarxa s'ha de pronunciar sobre el grau de compliment dels requisits que estableix l'article 9 d'aquesta Llei, sobre el resultat del tràmit d'informació pública i sobre les actuacions d'interès general que podrien ser objecte de finançament estatal.

8. Després dels tràmits anteriors, el Govern ha de remetre a les Corts Generals el projecte de llei per a la seva tramitació.

Article 11. *Règim de protecció preventiva.*

1. Sens perjudici del que disposi el pla d'ordenació dels recursos naturals que afecti l'espai natural proposat com a parc i la seva àrea de protecció, les mesures de protecció preventiva que inclogui la proposta entren en vigor amb l'adopció de l'acord de l'aprovació inicial de la proposta prèviament a l'inici del tràmit d'informació pública a què es refereix l'article anterior, per evitar actes sobre l'espai proposat que puguin arribar a fer impossible

o dificultar de forma important la consecució dels objectius de la declaració.

2. L'esmentat règim de protecció preventiva suposa que no es pot atorgar cap autorització, llicència o concessió addicional a les preexistents que habiliti per a la modificació de la realitat física i biològica sense informe favorable previ de l'administració ambiental competent. Aquest informe ha de ser negatiu quan en l'autorització, llicència o concessió sol·licitada es dona alguna de les circumstàncies a què es refereix l'apartat anterior i ha de ser emès en el termini màxim de 90 dies.

En particular no es pot classificar com a sòl urbà o susceptible de ser urbanitzat l'espai inclòs en la proposta.

3. El règim de protecció preventiva és aplicable fins a l'entrada en vigor de la llei declarativa o, si no n'hi ha, per un termini màxim de cinc anys.

Article 12. *Contingut mínim de la declaració de parc nacional.*

1. La llei de declaració d'un espai com a parc nacional ha de contenir almenys:

- a) la denominació del parc,
- b) els objectius que ha de complir el parc en el conjunt de la Xarxa,
- c) el seu àmbit territorial, amb descripció dels seus límits geogràfics,
- d) les prohibicions i limitacions de tots els usos i les activitats que alterin o posin en perill la consecució dels objectius del parc en el conjunt de la Xarxa, sens perjudici de les indemnitzacions que es puguin derivar respecte dels drets i interessos patrimonials legítims, així com el termini per a la seva supressió, si s'escau,
- e) el règim sancionador específic d'aplicació,
- f) l'àmbit territorial de la seva zona perifèrica de protecció, amb descripció dels seus límits geogràfics i el règim jurídic d'aquesta, incloent-hi les limitacions necessàries a aquests efectes,
- g) l'àrea d'influència socioeconòmica.

2. Així mateix, s'ha d'acompanyar d'una memòria econòmica amb la previsió de les inversions i dotacions necessàries per assolir els estàndards necessaris per complir els objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals, els quals s'han de determinar en el Pla director.

3. En cas que l'àmbit territorial d'un parc nacional inclogui més del 50 per cent del sòl no urbanitzable d'un terme municipal, excloses en aquest còmput les superfícies de titularitat autonòmica o estatal, la llei ha d'incorporar un programa de mesures específiques per promoure el desenvolupament en l'esmentat municipi, especificant-ne el finançament.

Article 13. *Efectes jurídics de la declaració de parc nacional.*

El règim jurídic de protecció que estableixen les lleis declaratives té caràcter prevalent enfront de qualsevol altra normativa sectorial. En particular, la declaració comporta:

1. La d'utilitat pública o interès social de les actuacions que hagin d'emprendre les administracions públiques per aconseguir els objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals.

2. La facultat de l'Administració competent per a l'exercici dels drets de tempteig i de retracte respecte dels actes o negocis jurídics de caràcter onerosos i celebrats entre vius que comportin la creació, transmissió, modificació o extinció de drets reals que recaiguin sobre béns rústics situats al seu interior, incloses qualsevol operacions o negocis en virtut dels quals s'adquireixi la majoria en el capital social de societats titulars dels drets reals esmentats. A aquests efectes:

a) El transmissor ha de notificar fefaentment a l'Administració competent el preu i les condicions essencials de la transmissió pretesa. Dins dels tres mesos següents a la notificació, l'Administració esmentada pot exercir el dret de tempteig amb l'obligació de pagar el preu convingut en un període no superior a dos exercicis econòmics.

b) Quan el propòsit de transmissió no s'hagi notificat de manera fefaent, l'Administració competent pot exercir el dret de retracte, en el termini d'un any a partir de la data en què tingui coneixement de la transmissió i en els mateixos termes previstos per al de tempteig.

c) Els registradors de la propietat i mercantils no poden inscriure cap transmissió o constitució de dret sobre els béns esmentats sense que s'acrediti haver complert els requisits assenyalats en aquest apartat.

3. La prohibició de:

a) La pesca esportiva i recreativa i la caça esportiva i comercial, així com la tala amb fins comercials. En el cas d'haver-hi les esmentades activitats en el moment de la declaració, les administracions competents han d'adoptar les mesures necessàries per eliminar-les, dins el termini que a aquest efecte estableixi la llei declarativa.

L'administració gestora del parc nacional pot programar i organitzar activitats de control de poblacions i de restauració d'hàbitats, d'acord amb els objectius i determinacions del Pla director i del pla rector d'ús i gestió.

b) Els aprofitaments hidroelèctrics i miners, vies de comunicació, xarxes energètiques i altres infraestructures, excepte en circumstàncies excepcionals degudament justificades per raons de protecció ambiental i interès social, i sempre que no hi hagi una altra solució satisfactòria. En cas que les activitats o instal·lacions esmentades, llevat de les mineres, estiguin presents en el moment de la declaració i no sigui possible suprimir-les, les administracions competents han d'adoptar les mesures necessàries per corregir els seus efectes, dins el termini que a aquest efecte estableixi la llei declarativa.

c) Les explotacions de recursos naturals o agraris diferents de les que s'indiquen a l'apartat a) d'aquest article, tret de les que són compatibles amb l'assoliment dels objectius del Parc, es basen en drets consolidats i constitueixen una aportació reconeguda de valors culturals o ecològics que no alterin els processos naturals. En el cas d'haver-hi activitats no exceptuades en el moment de la declaració, les administracions competents han d'adoptar les mesures necessàries per eliminar-les, dins del termini que estableixi la llei declarativa.

d) El sobrevol a menys de 3.000 metres d'altura, llevat d'autorització expressa o per causa de força major.

4. En l'aplicació de les mesures a què es refereix l'apartat anterior s'ha de donar preferència als acords voluntaris per a l'adquisició dels drets afectats.

5. El sòl objecte de la declaració de parc nacional no pot ser susceptible d'urbanització ni edificació, sens perjudici del que determini el pla rector d'ús i gestió quant a les instal·lacions necessàries per garantir-ne la gestió i contribuir a complir millor els objectius del parc nacional.

6. Els plans hidrològics de demarcació i les administracions competents en matèria hidràulica han d'assegurar els recursos hídrics adequats en quantitat i qualitat per mantenir els valors i l'assoliment dels objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals.

Article 14. *Procediment de modificació dels límits dels parcs nacionals.*

1. La modificació dels límits d'un parc nacional s'ha de tramitar conforme al procediment previst per a la declaració, o d'acord amb el que s'estableixi específicament en la seva llei declarativa.

2. Excepcionalment, per acord del Consell de Ministres, a proposta del Ministeri de Medi Ambient o a inicia-

tiva de la comunitat autònoma corresponent, es poden incorporar a un parc nacional terrenys adjacents, de característiques similars o els valors dels quals siguin complementaris amb els d'aquell, quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que siguin de titularitat de l'Estat o de les comunitats autònomes.
- b) Que s'incorporin al patrimoni públic per complir millor els objectius d'aquesta Llei.
- c) Que els seus propietaris els aportin per tal d'assolir els objectius esmentats.

La proposta s'ha de sotmetre a tràmit d'informació pública per un termini mínim de dos mesos i les al·legacions presentades s'han d'incorporar a l'expedient. Abans de ser presentada al Consell de Ministres, la proposta s'ha de sotmetre a informe del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals.

Article 15. *Pèrdua de la condició de parc nacional.*

1. La pèrdua de la condició de parc nacional s'efectua per llei de les Corts Generals, a proposta del Govern de l'Estat, amb l'audiència prèvia de l'òrgan que determinin les comunitats autònomes afectades, informació pública durant un període de tres mesos i informe favorable del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals.

2. La pèrdua de la condició de parc nacional només es pot fonamentar en l'incompliment greu i reiterat dels requisits que estableixen els articles 9 i 13 per als parcs nacionals.

3. Després de la pèrdua de condició de parc nacional, continuen en vigor els instruments de planificació i gestió de l'espai natural fins que l'Administració competent els substitueixi, modifiqui o adeqüi a la nova situació jurídica de l'espai natural.

Article 16. *Gestió dels parcs nacionals.*

1. La gestió i organització dels parcs nacionals correspon directament a les comunitats autònomes en els territoris de les quals estiguin situats.

2. Correspon a l'Administració General de l'Estat la gestió dels parcs nacionals declarats sobre aigües marines sota sobirania o jurisdicció nacional, quan l'ecosistema protegit no tingui continuïtat ecològica amb la part terrestre o la zona maritimoterrestre situades en la comunitat autònoma.

3. En els casos en què un parc nacional s'estengui pel territori de dues o més comunitats autònomes, per tal d'aconseguir els objectius de la Xarxa de Parcs Nacionals, aquestes han d'establir de comú acord les fórmules de col·laboració necessàries per assegurar l'aplicació del principi de gestió integrada.

Article 17. *Plans rectors d'ús i gestió.*

1. A cadascun dels parcs nacionals, les administracions competents han d'elaborar i aprovar un pla rector d'ús i gestió, que ha de ser l'instrument bàsic de planificació.

2. Els plans rectors d'ús i gestió s'han d'ajustar al Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals i han de contenir, almenys:

- a) Les normes, objectius, línies d'actuació i criteris generals d'ús i ordenació del parc.
- b) La zonificació del parc, delimitant les àrees dels diferents usos i establint la normativa d'aplicació en cadascuna d'aquestes, d'acord amb els tipus de zones que s'estableixin en el Pla director.
- c) Les actuacions necessàries per aconseguir els objectius del parc en matèries com ara conservació, ús públic, recerca i educació ambiental, i l'estimació econòmica dels seus costos.
- d) La relació de les activitats incompatibles amb els objectius del parc.

e) Les condicions sota les quals es poden desenvolupar les activitats compatibles amb els objectius del parc.

f) Els criteris per suprimir les formacions vegetals exòtiques presents a l'interior del parc nacional, així com per controlar les espècies invasores.

3. El procediment d'elaboració dels plans rectors d'ús i gestió ha d'incloure necessàriament tràmits d'audiència als interessats, informació pública i consulta a les administracions públiques afectades, així com els informes previs del Consell de la Xarxa de Parcs Nacionals i del Patronat.

4. En el supòsit de parcs nacionals en aigües marines exteriors, el règim de protecció dels recursos pesquers, així com les possibles limitacions o prohibicions de l'activitat pesquera, els ha de regular el Govern, a proposta conjunta del Ministeri de Medi Ambient i del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

Article 18. *Patronats.*

1. El Patronat és l'òrgan de participació de la societat en els parcs nacionals. S'ha de constituir un patronat a cadascun d'aquests, en el qual han d'estar representats, almenys, l'Administració General de l'Estat, l'Administració de la o les comunitats autònomes i les administracions locals, els agents socials de la zona, així com les institucions, associacions i organitzacions relacionades amb el parc, o els objectius de les quals concordin amb els objectius d'aquesta Llei.

2. Els patronats dels parcs nacionals estan adscrits, a efectes administratius, a la comunitat autònoma on estigui situat el parc nacional. En el cas de parcs nacionals situats en diverses comunitats autònomes, aquestes han d'establir de comú acord l'adscripció del Patronat. En el cas de parcs nacionals de competència estatal, estan adscrits a l'Administració General de l'Estat.

3. La composició de cada Patronat, el seu règim intern de funcionament i el nomenament del seu president són competència de l'Administració a què estigui adscrit. El director conservador del parc forma part del Patronat.

4. Independentment d'altres funcions que li puguin ser atribuïdes per les administracions de què depenguin, són funcions dels patronats:

- a) Conèixer el compliment de les normes que afectin el parc nacional.
- b) Promoure totes les gestions que consideri oportunes a favor de l'espai protegit.
- c) Informar sobre el pla rector d'ús i gestió i les seves modificacions, així com els plans de treball i inversions, o qualsevol desenvolupament sectorial que se'n derivi.
- d) Aprovar la memòria anual d'activitats i resultats i proposar les mesures que consideri necessàries per corregir disfuncions o millorar la gestió.
- e) Informar sobre la programació anual d'activitats.
- f) Informar sobre els projectes i propostes d'obres i treballs que es pretenguin realitzar al parc nacional i no estiguin continguts en els plans de treball i inversions.
- g) Informar sobre les sol·licituds presentades a les convocatòries de subvencions finançades amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, que s'han de realitzar a l'àrea d'influència socioeconòmica.
- h) Informar sobre els projectes desenvolupats a l'entorn del parc nacional que es prevegi que poden tenir un impacte significatiu o afectar els seus valors naturals.
- i) Informar sobre possibles ampliacions del parc nacional.
- j) Proposar normes i actuacions per a la defensa més eficaç dels valors del parc nacional.
- k) Establir el seu propi reglament de règim interior.

Article 19. *Desenvolupament sostenible en les àrees d'influència socioeconòmica.*

1. Amb la finalitat de promoure'n el desenvolupament sostenible, les administracions públiques, dins del

seu àmbit competencial i conforme a les disponibilitats pressupostàries, poden concedir ajudes tècniques, econòmiques i financeres en les àrees d'influència socioeconòmica dels parcs nacionals.

2. Les administracions públiques poden establir de forma coordinada plans de desenvolupament sostenible, i per fer-ho poden constituir els corresponents consorcis i subscriure convenis de col·laboració amb la resta d'administracions, institucions i col·lectius implicats. Igualment poden posar en marxa programes pilot d'activació econòmica sostenible amb efecte social demostratiu en tota la Xarxa de Parcs Nacionals.

3. L'Administració General de l'Estat, amb la finalitat de valorar a posteriori els efectes de les accions que financi amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, ha de desenvolupar un mecanisme d'avaluació dels resultats obtinguts, amb la informació disponible i amb la que li proporcionin les comunitats autònomes.

Article 20. *Finançament i cooperació.*

1. L'Administració competent en la gestió de cada parc nacional ha d'habilitar els crèdits necessaris per a la seva gestió ordinària, per assegurar el compliment dels objectius que estableixen les seves respectives lleis declaratives i instruments de planificació.

2. L'Administració General de l'Estat ha d'habilitar els crèdits necessaris per desenvolupar les funcions que estableix l'article 5, incloent-hi, en tot cas, els crèdits necessaris per al finançament íntegre dels programes d'actuacions comunes i horitzontals de la Xarxa. Igualment ha de sufragar les despeses corresponents al funcionament del Consell de la Xarxa.

3. Amb independència de tot això, l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes poden acordar, en el marc del Consell de la Xarxa, instruments de cooperació financera per assegurar el compliment dels objectius d'aquesta Llei i l'aplicació de les directrius bàsiques que s'estableixin en el Pla director.

4. Poden acordar, igualment, la posada en marxa de programes multilaterals d'actuació en què, respectant en tot cas el principi de voluntarietat i sobre la base de l'aplicació de criteris de prioritat aprovats pel mateix Consell, l'Administració General de l'Estat assumeixi el finançament de les actuacions singulars i extraordinàries que s'identifiquin de comú acord.

Article 21. *Accés a la informació i participació pública.*

1. En matèria d'accés a la informació relativa als parcs nacionals, és aplicable el règim previst a la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

2. En l'elaboració dels instruments de planificació dels parcs nacionals, s'ha d'assegurar la transparència i la participació pública i les decisions s'han d'adoptar a partir de diferents alternatives adequadament valorades, tenint en compte els objectius d'aquesta Llei.

Article 22. *Acció pública.*

L'acció per exigir davant dels òrgans administratius i els judicials l'observança del que estableix aquesta Llei i les disposicions que es dictin per al seu desplegament i aplicació és pública.

Article 23. *Infraccions i sancions.*

El règim sancionador aplicable als parcs nacionals és el que estableix el títol VI de la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres. A més, les lleis declaratives dels parcs nacionals poden establir un règim sancionador específic per a cada parc.

Disposició adicional primera. *Integració a la Xarxa de Parcs Nacionals.*

Els parcs nacionals declarats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden integrats a la Xarxa de Parcs Nacionals.

Disposició adicional segona. *Autorització per a la creació de l'Agència Estatal Xarxa de Parcs Nacionals.*

1. S'autoritza el Govern per crear l'Agència Estatal Xarxa de Parcs Nacionals, adscrita al Ministeri de Medi Ambient, l'objecte de la qual és exercir les competències que en aquesta Llei s'atribueixen a l'Administració General de l'Estat i, en particular, la coordinació de la Xarxa de Parcs Nacionals, amb la finalitat d'assegurar un marc adequat per a la conservació dels sistemes naturals més representatius, col·laborar en el compliment dels objectius dels parcs nacionals i assolir sinergies en les accions promogudes en el marc de la Xarxa per les diferents administracions públiques.

2. Fins que no es procedeixi a la seva creació, les competències a què es refereix l'apartat anterior són exercides per l'Organisme Autònom Parcs Nacionals amb la seva configuració i regulació actual.

Disposició adicional tercera. *Pròrroga de la vigència del Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals.*

El Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals, aprovat pel Reial decret 1803/1999, de 27 de novembre, prorroga la seva vigència fins a l'aprovació pel Govern d'un nou Pla director.

Disposició adicional quarta. *Procediments de declaració i pèrdua de la condició dels parcs nacionals sobre aigües marines de competència estatal.*

En la declaració i pèrdua de la condició dels parcs nacionals sobre aigües marines de competència de l'Administració General de l'Estat, l'acord d'aprovació inicial de la proposta correspon al Govern de la nació, i el requisit d'acord favorable de l'Assemblea Legislativa s'ha de substituir per un informe preceptiu de les comunitats autònomes l'activitat de les quals pugui afectar la protecció de l'espai natural.

Disposició adicional cinquena. *Pagament d'indemnitzacions.*

Les administracions públiques assumeixen el pagament de les indemnitzacions per les limitacions en els béns i drets patrimonials legítims que estableixen els parcs nacionals. Correspon a l'Administració General de l'Estat el pagament de les que derivin de la legislació bàsica en la matèria i del Pla director de la Xarxa de Parcs Nacionals. Correspon a les comunitats autònomes el pagament de les indemnitzacions per les limitacions restants.

Disposició transitòria única. *Aplicació provisional de la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres.*

Fins al moment en què les comunitats autònomes assumeixin la gestió dels parcs nacionals que hi ha aquests espais es continuen regint per la normativa anterior que els sigui d'aplicació.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats els articles 19.3, 19.4, 22, 22 bis, 22 ter, 22 quater, 23, 23 bis, 23 ter, 23 quater, les disposicions addicionals primera i novena, així com l'annex I de la Llei

4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres; les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta, cinquena, sisena i setena, així com la disposició final segona de la Llei 41/1997, de 5 de novembre, i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

1. Aquesta Llei, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de legislació bàsica de protecció del medi ambient, té caràcter bàsic, excepte la disposició addicional segona, i sens perjudici del que disposa l'apartat següent.

2. Tenen així mateix caràcter bàsic, a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, els articles 5.1.j), 12.3 i 19.

Disposició final segona. *Adequació dels parcs nacionals que hi ha a aquesta Llei.*

Les administracions públiques han d'adoptar, en un termini màxim de deu anys a partir de l'aprovació d'aquesta Llei, les mesures necessàries per adequar la situació dels parcs nacionals ja declarats a l'entrada en vigor d'aquesta Llei a les determinacions que contenen els articles 9 i 13, amb l'excepció del que fa referència a les superfícies mínimes que estableix l'article 9.1.c). Les administracions públiques han de promoure la signatura d'acords voluntaris en els casos en què l'adequació afecti drets de tercers.

Disposició final tercera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

El Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha de dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'execució i el desplegament del que preveu aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 3 d'abril de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

SISTEMES NATURALS ESPANYOLS

1. Sistemes naturals terrestres espanyols que han d'estar representats a la Xarxa de Parcs Nacionals

Matolls supraforestals, pastures d'alta muntanya, estepes llenyoses d'altura i terregallers.

Formes de relleu i elements geològics singulars del massís Ibèric i les serralades Alpines.

Formacions i relleus singulars de muntanya i alta muntanya.

Sistemes naturals singulars d'origen glacial i periglacial.

Sistemes naturals singulars d'origen càrstic.

Bosc mixtos atlàntics de l'estatge basal o muntanyès.

Rouredes, fagedes i bedollars.

Rouredes de roure de fulla petita i rebolledes.

Alzinars, carrascars, suredes i ullastrars.

Avetars i pinsapars.

Pinedes, savinars i ginebredes.

Garrigues xeròfiles mediterrànies.

Estepars mediterranis, espartars i espartars d'espart albardí.

Sistemes i formacions associades a les conques terciàries continentals i marines.

Zones desèrtiques costaneres i d'interior.

Bosc de laurisilva.

Forest verda de faies i brucs.

Tabaibals-cardonals i altres formacions termomacaronèsiques.

Cursos d'aigua i boscos de ribera.

Canyons fluvials sobre relleus estructurals.

Dipòsits i formes amb modelat singular d'origen fluvial i eòlic.

Costes, penya-segats, dunes i dipòsits litorals.

Zones humides i llacunes d'alta muntanya.

Llacunes halòfiles, saladars i guixeres.

Llacunes d'aigua dolça, canyissars, bogars i jonqueres, i herbassars de bancal amb entollament temporal.

Zones humides costaneres i aiguamolls litorals.

Sistemes naturals singulars d'origen volcànic.

2. Sistemes naturals marins espanyols que han d'estar representats a la Xarxa de Parcs Nacionals

Sistemes associats a emanacions gasoses submarines.

Fons detrítics i sedimentaris.

Bancs de corals profunds.

Fons de Maèrl.

Comunitats coral·lígenes.

Praderies de fanerògames marines.

Àrees pelàgiques de pas, reproducció o presència habitual de cetacis o grans peixos migradors.

Grans muntanyes, coves, túnels i canyons submarins.

Comunitats singulars de grans filtradors: esponges, ascidis i briozous.

Comunitats d'algues fotòfiles o laminarials.

Comunitats de substrat dur amb poblaments alguers fotòfils o esciàfils.

Marges i escarpaments de pendent pronunciada.

Baixos rocallosos.

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

7109

MODIFICACIONS al Reglament d'execució del Tractat de cooperació en matèria de patents (PCT) («Butlletí Oficial de l'Estat» de 7 de novembre de 1989), adoptades en la 31 sessió de l'Assemblea de la Unió Internacional de Cooperació en matèria de Patents (Ginebra, 1 d'octubre de 2002). («BOE» 81, de 4-4-2007.)